

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vnivers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

21. De alijs Beatiss. Virginis celebritatibus annuis, & primum de
Conceptione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

Secundo queritur, An Sanctissima virgo animo, & corpore fuerit in caelum assumpta? Constantis est Graecorum Patrum sententia, eam animo, & corpore in caelum migrasse. sic Athanasius, vel vt alij ma'unt, Cyillus Alexand. in oratione, qua legitur in officio Diuino Assumptionis Dominae nostrae. Damascenus in orat. 2. de Dormit. Sanctiss. Deipara, Iuuenalis Hierosolym. Episcopus, Andreas Cretensis Episcopus, Simeon Metap. Maximus Abbas in orationibus de Dormitione B. Mariae Virginis. Glycas. & Nicepho. sic etiam Scholastici Latini Theologi, B. Thom. 3. p. q. 27. ar. 1. & 8. Bonauentura in Speculo B. Mariae c. 2. Anconius 1. par. tit. 6. cap. 3. & ante eos Anselmus de Excellent. B. Virginis cap. 8. Rupertus in Cantica ca. 6. Richar item in Cantica cap. 4. Hugo lib. 3. Erudit. Theologica cap. 125. & ante eos omnes Auctores libelli de Assumptione B. Mariae inter opera Augustini Tom. 9.

His quae diximus, quaedam obijciuntur. Primo, quod Gelius I. in cap. Sancta Romana Ecclesia distind. 15. apocryphum censet librum de transitu B. Mariae Virginis, Respondeo, huiusmodi librum apocryphum haberi, non quia narret Deiparam animo, & corpore fuisse ad caelum translata, sed quia multa alia referat, quae sunt incerta, & dubia.

Deinde obijciunt nonnulli: In Epistola ad Paulam, & Eustochium dubitat Hieronymus, aut Sophronius, vel qui cunque sit illius Epistolae scriptor, an Deipara sit in caelo animo, & corpore. Respondeo quamquam ille Auctor dubitanerit, scriptores tamen supra memorati tanquam rem certam tradiderunt; quibus potius est fides habenda, eo quod rem hanc magnis, & multis argumentis comprobauerunt.

Tertio: Vsuarius, & Ado in Martyrologijs suis die 15. Augusti sic habent: Dormitio B. Mariae Virginis; cuius sacratissimum corpus, et si non inuenerit super terram, tamen pia mater Ecclesia eius venerabilem memoriam sic festiuam agit, vt pro condicione carnis eam migrasse non dubitet. Quo autem loco venerabile illud Spiritus sancti templum, nunc. & consilio Diuino occultatum sit, plus elegit sobrietate Ecclesia cum pietate nescire, quam aliquid frivolum & apocryphum tenendo docere. Sic ibi. Respondeo, eos Auctores haec dixisse, permoros auctoritate praedictae Epistolae ad Paulam, & Eustochium, cuius auctorem illi fuisse Hieronymum crediderunt. Sed certe Martyrologia, Romanum, & Bedae, non habent illa verba, nec dicunt, Dormitio B. Mariae Virginis, sed, Assumptio: quo verbo significatur eam animo, & corpore esse in caelum euectam: alioqui enim si tantum animo, non corpore esset ad caelum translata, non diceretur Assumptio? sicut ceteri sanctorum hominum spiritus non dicuntur assumpti, quamuis soluti corporibus in caelum euolauerint: Christi vero Domini dicitur Ascensio, quia propria virtute ascendit. B. Virgine est assumptio, quia non propria virtute ascendit in caelum, sed quia singulari Dei privilegio est euecta in caelestem patriam animo & corpore.

Decuit reuera, vt Beatissimae Virginis corpus quod erat ab interitu, & corruptione alienum, in eo loco poneretur, qui corruptionem non patitur. Deinde, gemmarum, & pretiosorum lapidum asseruari solent in aera selecta; liquores quoque odoratissimi, non nisi in pretiosissimis vasis reconduntur. Olim certe extracta in monte Sion ciuitate Davidis, in eam Arca foederis cum ingenti totius populi letitia ducta est: insuper edificato per Salomonem templo, eadem Arca foederis cum hymnis, & canticis est in templum inuenta. Sic Beatissima Virgo typice in Arca illa adumbrata, cum maximo caelestium spirituum gaudio est in caelo collocata. Praeterea Rex, Reginaque tantummodo in Palatium suum regium ingredi, equo vecti consueverunt; ceteri vero, quamuis Duces, Marchiones, ac Comites, cum ad Palatium perueniunt, intrant non equo delati, sed pedibus tantum, equo ad Palatij portam relicto: Christus, & Deipara, tanquam Rex, & Regina, in caelum intrarunt animo, &

1. Re. 6.
1. Pa. 16
3. Re. 8.

corpore: ceteri vero sancti homines animo tantum: corpore, velut equo in morte deposito, & in terra relicto. Item decuit, vt B. Virgo animo, & corpore esset in caelo, vt sicut Christi Domini corpus est in caelo, sic esset & B. Virginis corpus, vt Filius habeat Matrem, vbi ipse est: & sicut Filius Patri vulnera ostendit, ita Mater Filio, suum peccatum ostendat, quo illum gestauit, & vbera, quibus illum educavit.

Septimo queritur, Quoto a mortefua die Virgo gloriosa resurrexerit, & fuerit in caelum assumpta: Communis est sententia, suscitatum a mortuis eam fuisse, & in caelum introductam tertio ab obitu die. Ita Damascenus, Iuuenalis Hierosolymitanus Episcopus, Andreas Episcopus Cretensis, Simeon Metaph. Nicephorus, & alij: vt sic constaret vere eam obijisse, & Filio post triduum ex mortuis resurgenti similem fuisse.

Octauo queritur, Quantom gloriae Beatiss. Virgo sit in caelo consecrata? Respondet Hugo lib. 3. eruditioris Theologiae cap. 125. singularem post Christum hoc est, multo maiorem, quam sit gloria Angelorum, & omnium aliorum caeli caeterum, Est enim, vt canit Ecclesia, exaltata super omnes choros Angelorum, & merito: quia Mater Dei est, & Regina caeli. In ea impletum est illud: Assitit Regina à dextera iuis, in visitu deaurato, circumdata varietate. Nam sicut in terris fuit gratia plena, sic in caelo plenissimam gloriam habet, & sicut in terra passa est plusquam ceteri omnes homines, ita in caelo gloriam maiorem, quam illi, adeptam est. Tribuit cuique locum in caelo misericordia: ergo Beatissima Virgo, quae mater est misericordiae, tota caelesti gloria repletur. Recipit quisque sui laboris mercedem, prout laborauit, & meret prout seminauit: Nemo plusquam Dei Genitrix laborauit, aut seminauit, in hac vita. Flumina intrant in mare cumulatora? pleniorum, & plus minusue aequatum in suo cursu recipiunt: Quantum putas, gloriae adeptae est Beatissima Virgo, quae cum totum vitae suae cursum peregit, semper in bono gratiae profecit, semper plus charitatis accepit?

CAP. XXI.

De alijs Beatissimae Virginis celebritatibus annis, & primum de Conceptione.

Primo queritur, An dies festus Conceptionis B. Virginis dicatur, sit vetus, & antiquus in Ecclesia Romana? Quodam Auctor scripsit, hanc Deiparae celebritatem à Sixto I. V. institutam fuisse. Reuera Sixtus IV. edidit Constitutionem, quae incipit: *praecelsis*: & habetur inter Extrauagantes communes. Tit. de Reliquijs. & venerat. Sancto vbi decreuit, vt hic dies festus coleteretur. Apud Graecos tamen longe ante hunc celebritas coli coepit, vt patet ex Constitutione Emmanuelis Imperatoris Constantinopolitani, quam habet Theodoras Balsamo in Notatione Photij tit. 7. Extat etiam sermo Leonis Imperatoris Constantinopolitani, de Conceptione Sanctae Mariae. Item S. Bernardi tempore circa annum Domini 1144. celebrari coepit hic dies festus apud Gallos in Ecclesia Lugdunensi; vt patet ex Epistola eiusdem Bernardi ad Canonicos Lugdunenses, 175. in qua subarguit eos, quod absque auctoritate Romanae Ecclesiae nouum diem festum Conceptionis B. Mariae induxerint, praeterea cuiusdam supernae reuelationis: & proficitur ipse Bernardus se de his omnibus Romanae Ecclesiae iudicium expectare. Quae fuerit illa diuinitus facta reuelatio, non explicat: creditur tamen fuisse ea quae circa annum Domini 1070. accidisse fertur. Cum Gulielmus Normannorum Dux in Anglia dominaretur, cuidam Anglo Abbati, Elpino, nomine, maris tempestate iactato, & periclitanti diuinitus quoddam visum apparuit, eum quae admoauit, vt huiusmodi diem festum agendum curaret: & secutum est miraculum in rei attestacionem;

ex quo

ex quo factum est vt hic dies festus primum in Anglia celebrari cœperit. Cui rei multum auctoritatis S. Anselmus addidisse perhibetur: postea eam celebratam Lugdunensis Ecclesia recepit: donec tandem Romana Ecclesia consensus accessit, in qua huiusmodi dies festus cultu anniuersario colitur potius consuetudine, quam necessitate legis, siue præcepti.

Quam controuersiam, & licet Sixtus VI. diremit edita Constitutione, quæ incipit: *Graue nimis, inter Extraneas communes de Reliq. & venerat. Sanctorum*: vbi ex communicatione ipso facto ferit Prædicatores omnes affirmantes, eos, qui credunt, aut tenent Deiparam ab originali peccati macula in sua conceptione præseruatam, propterea hæresis labe pollutos fore, & mortaliter peccare, aut conceptionis Officium celebrantes, sermones illorum, qui eam sine huiusmodi macula conceptam esse affirmant, audientes, peccati reatum incurtere. Prædictas assertiones vt potest falsas, & à veritate penitus alienas, editi offi. desuper libros id continentis quoad hoc auctoritate Apostolica tenore præsentium reprobamus, & damnamus, & statimus, vt Prædicatores verbi Diuini, & quicumque alij cuiuscumq; status, gradus, aut ordinis, ac conditionis fuerint qui de cetero, ausu temerario præsumserint in suis sermonibus ad populum, aut alias quomodolibet affirmare huiusmodi sic per nos improbatas, & damnatas assertiones, veras esse, aut dictos libros pro veris logere, tenere, vel habere, postquam de præsentibus scientiam habuerint, excommunicationis sententiam eo ipso incurrarit: à qua ab alio, quam à Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, nequeant absolutionis beneficium obtinere. Item motu proprio, scientia, & auctoritate Apostolica simili pœna ac censura subijcimus eos, qui ausu fuerint assertere, contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimine, vel peccatum incurere mortales; cum hoc nondum sit à Romana, & Apostolica Sede decisum. Sic ibi.

Synodus Tridentina Sess. 5. in Decreto de Peccato originali statuit, vt obseruentur Constitutiones editæ à Sixto Quarto de Conceptione Beatæ Virginis, & eas innouat sub pœnis in eis contentis.

Secundo quaeritur, An aliquid aliud à Romanis Pontificibus sit constitutum de B. Virginis Conceptione? Pius Quintus aliam edidit Constitutionem huius principij: *Super specula*: vbi confirmat constitutiones Sixti Quarti, quas Synodus Tridentina probauit: & præcipit, vt nemo cuiuscumq; ordinis, gradus, conditionis, & dignitatis existat, in popularibus concionibus, vel vbiicumque promiscue virorum, ac mulierum multitudo conuenire solet, de huius controuersia alterutra parte disputare, vel Doctorum auctoritate, assertendo propriam sententiam, & contrariam repellendo, aut impugnando, vel de hac ipsa questione cuiuscumq; pietatis, aut necessitatis prætextu vulgari sermone scribere, vel dicere præsumat. Qui contra fecerit, suspensionis pœnam absque noua declaratione ipso facto incurrat, si modo fuerit in sacris constitutus, & quocumque præterea gradu, siue dignitate, vel administratione fungatur, illis omnibus sit ipso iure priuatus, & ad ea, vel similia munera obtinenda, vel obtinenda, vinculo perpetua inhabilitate ipso facto sit obnoxius: super quibus, nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, dispensari siue absolui non possit. Ceterum quamdiu per Apostolicam sedem altera pars definita non fuerit, licet viri docti in publicis Academicis disputationibus, siue Generalium, siue Provincialium Capitulorum, vel vbi alias interfuerint, qui rem capere possunt, nec scandali vlla subest occasio, de illa questione differere, & argumentis contra vtramlibet partem, vel assertere, vel impugnerent: tamen tamen neutra veluti erronea prædicetur, seruenturque illa omnia, quæ à Sixto prædecessore nostro statuta sunt: quorum singula vt referretur, etiam quantum ad alias pœnas, ducimus innouanda, & innouamus per præsentem Hæc ibi.

Tertio quaeritur, quo pacto cum his constitutionibus Pontificijs consistere queat, quod est definitum in Concilio Basiliensi Sess. 36. Aduertendum est tibi in hunc modum esse constitutum: Nos diligenter inspectis auctoritatibus, & ra-

tionibus, in sancta Synodo doctrinam illam asserentem gloriosam Dei Genitricem Mariam, præueniente, & operante diuini numinis gratia singulari nunquam actualiter iacuisse sub originali peccato, sed immunem semper fuisse ab omni culpa originali, vel actuali: sanctamque & immaculatam, tanquam piam, & consonam cultui Ecclesiastico, Fidei Catholicae, certæ rationi, & sacra Scripturae, ab omnibus Catholicis approbandam fore, tenendam, & amplectendam, desinimus, & declaramus, nullique de cetero licitum esse in contrarium prædicare, & docere. Sic ibi.

CAP. XXII.

De die festo Presentationis B. Virginis.

PRIMO quaeritur, Quam antiqua sit huius diei festi institutio: Apud Græcos antiqua est, vt constat ex Menologio die secunda Nouembris, & ex constitutione Emmanuelis Constantinopolitani Imperatoris de Ferijs, quam habet Theodo. Balsamo in *Nomocanone Photii* tit. 7. cap. 29. & extant sermones S. Gregorij Nysseni. S. Germani Episcopi Constantinopolitani, & Gregorij Episcopi Nicomedienfis apud Surium die 1. Nouemb. Certe apud Græcos Ecclesiastica traditio est, Beatissima Virginem tertio sue ætatis anno in templo à parentibus esse Deo oblatam, & ibi vsq; ad decimum quartum annum vixisse: fuisse que motem, vt aliqua videtur, qualis fuit Anna prophetissa, de qua Luca secundo, & puellæ virgines in templo Dei offerrentur, vt ibi in ieiunijs, orationibus, Psalmis, Canticis, & alijs pijs operibus vitam agerent: ac puellæ virgines, si vellent, deinde nubere. Beatissima igitur Maria virgo vitam egit in templo, donec decimo quarto ætatis anno, diuino consilio tradita est in matrimonium Iosepho, Euodius secūdus à Petro Episcopus Antiochenus, apud Nicephorum testatur, Virginem Mariam, cum trium annorum esset, à parentibus in templo præsentatam Deo fuisse. Ex Euodio ceteri Græcorum hanc traditionem acceperunt. Apud Latinos in Gallicanis Ecclesijs cœpit coli hic dies festus tempore Caroli Quinti Francorum regis anno salutis 1475. de qua re extare dicitur eiusdem Regis Epistola ad Nicolaum Episcopum Alstiodorensis, quam citat Gallestinus in *Annotationibus ad Martyrologium Vsuarum* die 21. Nouemb. Sixtus V. constituit, vt clerici Officium duplex die 21. Nouembris facerent, & Gregorius XIII. ante concesserat Hispaniarum Ecclesijs, vt eam diu Officio duplici celebrarent. In quibusdam alijs Ecclesijs Præsentatio B. Virginis Ecclesiastico officio recolitur auctoritate Sixti I V.

Secundo quaeritur, Vndenam habeatur B. Virginem Mariam fuisse à parentibus Deo in templo oblatam? Deum, vndenam Scripturarum colligatur, viduus & puellas Virgines in templo die, ac nocte commorari consueuisse in locis ad id separatis, & clausis? Profecto sicut multa alia, de Beatiff. Virgine Ecclesiastica traditio habet, vt de Dormitione eius: de Assumptione in cælum, de Natiuitate, sic etiam traditio Ecclesiastica habetur fuisse eam tertio ætatis anno in templo à parentibus præsentatam, ibique ad decimum vsque quartum annum traduxisse vitam in oratione, & diuinis Laudibus, & operibus manuum suarum: donec anno decimoquarto Iosepho nupsit. Et satis est ad hanc traditionem confirmandam, Euodij Antiocheni auctoritas, à quo ceteri Græci acceperunt. Quod autem vidue in templo perpetuo Domino assisterent, vnum exemplum est in Anna prophetissa, quæ vt testatur Lucas cap. 2. à templo non discedebat, ieiunijs, & obsecrationibus seruens nocte, & die.

Hæc B. Virginis celebritas non colitur, & seruatur, vt dies festus necessitate præcepti.